

Осінній вечір

Степан Васильченко

Порощить дощ за вікном. Як червона зірочка в тумані, блимає в хаті слілець-каганець. Дощ шумить, не вгаває надворі, дедалі рясніший, голосніший. Шумлять усі вікна в хаті, плачуть. Так плачуть, так плачуть, обливаються рясними слізьми, причитують, що ніколи вже не буде сонця, ані ясних днів.

Дурненькі ви, маленькі вікна: сонце буде, будуть дні радісні, ясні, будуть пісні, квіти будуть. Будуть радощі, сміхи... Будуть!